

Sygn. akt I ACa 709/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Małgorzata Wolczańska
Sędziowie :	SA Ewa Jastrzębska (spr.) SA Joanna Skwara-Kałwa
Protokolant :	Justyna Wnuk

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2012 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa-Pierwszego Urzędu Skarbowego w (...)

przeciwko W. J. (1)

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 18 czerwca 2012 r., sygn. akt I C 253/05

1) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 24 października 2006 roku, o sygnaturze I C 253/05 w punkcie I. i III., a w pozostałej części wyrok ten uchyla i zasądza od pozwanego na rzecz powoda 7200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem kosztów procesu;

2) oddala apelację pozwanego;

3) zasądza od pozwanego na rzecz powoda 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 709/12

UZASADNIENIE

Powód Skarb Państwa Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w (...) wniósł o pozbawienie w całości wykonalności wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13.04.2005r., sygn. I ACa 1983/04.

W uzasadnieniu podniósł, że stwierdzona tym wyrokiem wierzytelność pozwanego W. J. (1) w stosunku do Skarbu Państwa Pierwszego Urzędu Skarbowego w (...) została umorzona wskutek dokonanego potrącenia wzajemnej i wymagalnej wierzytelności Skarbu Państwa Pierwszego Urzędu Skarbowego w (...) wynikającej z wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 11.10.2000r., I C 1787/00 i z wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 27.07.2001r., sygn. I ACa 336/01. Do pozwu dołączył oświadczenie powoda o potrąceniu z dnia 16.05.2005r. przesłane pozwanemu W. J. (1) jak i to samo oświadczenie z daty 30.05.2005r. przesłane pełnomocnikowi pozwanego adw. L. C..

W dniu 24.10.2006r. Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej wydał wyrok zaoczny, którym uwzględniono powództwo w całości.

Od wyroku tego pozwany wniósł sprzeciw. Domagał się uchylenia wyroku i oddalenia powództwa, a także zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu zarzucił, że w wyroku z dnia 13.04.2005r. - I ACa 1983/04 Sąd Apelacyjny uwzględnił zgłoszone tam przez Skarb Państwa Pierwszy Urząd Skarbowy w (...) potrącenie skutkiem czego wierzytelność Skarbu Państwa uległa umorzeniu.

Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2012r. Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej uchylił wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 24 października 2006r.; pozbawił wykonalności w zakresie kwoty 593.527,00 zł punkt 1a wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 kwietnia 2005r. sygn. I ACa 1983104; w pozostałym zakresie powództwo oddalił; zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 5.760,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego; nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej) tytułem opłaty od pozwu kwotę 29.676,00 zł.

Ustalił w uzasadnieniu, iż przed Sądem Okręgowym w Bielsku-Białej pod sygn. I C 382/03 toczyło się postępowanie z powództwa W. J. (1) wniesione dnia 31.12.1999r. przeciwko Skarbowi Państwa Pierwszemu Urzędowi Skarbowemu w B. o zapłatę kwoty 1.309.337,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu. W dniu 22.05.2003r. W. J. (1) wniósł drugi pozew przeciwko Urzędowi Skarbowemu w (...) o zapłatę kwoty 1.755.482,68 zł - sygn. I C 261/03. Obie te sprawy zostały połączone do łącznego rozpoznania pod sygn. I C 382/03 i w efekcie - wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 10.05.2004r. - powództwo ze sprawy pierwotnej I C 261/03 - zostało w całości oddalone i zasądzono od W. J. na rzecz Urzędu Skarbowego tytułem zwrotu kosztów postępowania kwotę 7200 zł i w tym zakresie wyrok jest prawomocny, natomiast co do żądania ze sprawy I C 382/03 które zostało przez sąd okręgowy oddalone - nastąpiła zmiana bowiem Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 13.04.2005 r. sygn. I ACa 1983/04 powództwo W. J. częściowo uwzględnił, a mianowicie co do kwoty 663.951,84 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 31.12.1999r. Wyrokiem tym Sąd jednocześnie nakazał pobrać od W. J. z zasądzonego roszczenia od oddalonej części powództwa - na rzecz Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej i Sądu Apelacyjnego w Katowicach łącznie kwotę 123.836,00 zł i zasądził od powoda W. J. na rzecz Pierwszego Urzędu Skarbowego kwotę 4000 zł tytułem kosztów postępowania.

(dowód : wyrok SO w BB z dnia 10.05.2004 - k. 213 i wyrok SA w Katowicach z 13.04.2005).

W uzasadnieniu wyroku z dnia 13.04.2005r. Sąd Apelacyjny w Katowicach wyliczył należność powoda - W. J. na dzień wniesienia pozwu tj. 31.12.1999r. na kwotę 1.207.824,55 zł i odjął od niej przedstawioną przez pozwanego Urząd Skarbowy do potrącenia kwotę 543.872,71 zł - która stanowiła część wierzytelności Skarbu Państwa Pierwszego Urzędu Skarbowego w (...)w stosunku do W. J. a wynikająca z prawomocnego już wówczas wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 11.10.2000 r., sygn. I C 1787/00, którym zasądzono od W. J. na rzecz Urzędu Skarbowego kwotę 984.310,00 zł z odsetkami w wysokości 21% od dnia 22.02.2000r. oraz koszty procesu 12.053 zł. Apelacja pozwanego od tego wyroku została oddalona i zasądzono od niego na rzecz powoda - Urzędu Skarbowego kwotę 6000 zł tytułem kosztów procesowych.

(dowód : wyrok SO w BB z dnia 11.10.2000r - akta I C 1787/00 i Sądu Apelacyjnego w Katowicach z uzasadnieniem).

Do zasądzonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach - sygn. I ACa 1983/04 - dla W. J. kwoty 663.951,84 zł Urząd Skarbowy w B. zgłosił potrącenie swojej wierzytelności pismem kierowanym do W. J. jak i do jego pełnomocnika adw. L. C.. W oświadczeniu tym z dnia 16.05.2005r. i 30.05.2005r. Skarb Państwa - Pierwszy Urząd Skarbowy potrącał kwotę: 583.767,00 zł jako wierzytelność główną z odsetkami 21% w stosunku rocznym od dnia 22.02.2000r. do dnia 13.04.2005r., tj. łącznie 1.214.523,25 zł oraz dodatkowo koszty procesu z cytowanych wcześniej spraw sądowych - tj. 12.053 zł, 6000 zł i 4000 zł.

Ta kwota wierzytelności głównej została wyliczona w ten sposób, że potrąconą kwotę 543.872,71 zł (czyli część kwoty z wyroku I C 1787/00) Urząd Skarbowy rozliczył – ustalając, że 397.950,00 zł zalicza się na poczet należności głównej, a 145.941,71 zł na poczet odsetek za okres od 22.02.00 do 27.07.01 czyli do dnia wymagalności. Sposób tego rozliczenia Urząd Skarbowy przedstawił W. J. już w piśmie z dnia - 05.12.2002r. (pismo k. 274) kiedy jeszcze sprawa była w toku. Wyliczył jednocześnie Urząd Skarbowy w oświadczeniu o potrąceniu z 16.05.2005r. wierzytelność W. J. na dzień 13.04.2005r. na kwotę 1.324.688,52 zł, którą jak twierdzi należy pomniejszyć o kwotę 123.836 zł jaką W. J. ma zapłacić Skarbowi Państwa Sądowi Okręgowemu w Bielsku-Białej i Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach zgodnie z cytowanym wcześniej wyrokiem SA z 13.04.2005r.

(dowód : pismo z oświadczeniem o potrąceniu)

Ponieważ pomimo tego potrącenia z 16.05.2005r. W. J. wszczął przeciwko Urzędowi Skarbowemu postępowanie egzekucyjne w oparciu o wyrok SA w Katowicach I ACa 1983/04 - Urząd Skarbowy wniósł niniejszy pozew o pozbawienie tegoż tytułu wykonawczego wykonalności.

(dowód : pisma egzekucyjne z wniosku W. J.)

Dnia 27 marca 2006r. do Sądu Apelacyjnego w Katowicach wpłynął wniosek G. (...) J. K. - o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi SA w Katowicach z dnia 13.04.2005r. - I ACa 1983/04 na rzecz nowego wierzyciela - do którego dołączona została kserokopia umowy cesji wierzytelności zawartej pomiędzy W. J. a firma (...) z dnia 14 marca 2006r. Sąd Apelacyjny oddalił ten wniosek uzasadniając, że kserokopia umowy cesji z kserokopią poświadczenia notarialnego nie spełnia wymogów dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym.

Opisany stan faktyczny jest w ocenie sądu pierwszej instancji bezsporny, bowiem w całości opiera się na cytowanych dowodach z dokumentów.

Sąd pierwszej instancji po ponownym rozpoznaniu sprawy uchylił i odmiennie orzekł o żądaniu pozwu sposób wyliczając przedstawiana do potrącenia przez powoda wierzytelność. Wyliczając kwotę przedstawioną do potrącenia wskazał, iż o ile wysokość wierzytelności W. J. - na dzień wniesienia niniejszego pozwu jest jednoznaczna, o tyle wysokość wierzytelności Skarbu Państwa Pierwszego Urzędu Skarbowego jest dyskusyjna. Zgodnie z treścią art. 499 kc - potrącenie dokonuje się przez oświadczenie złożone drugiej stronie, które ma moc wsteczną od chwili kiedy potrącenie stało się możliwe. W tym przypadku będzie to data 31 grudnia 1999r. Zdaniem sądu pierwszej instancji chociaż wierzytelność Pierwszego Urzędu Skarbowego powstała - w sensie określona została dopiero w wyroku z października 2000r. a nawet później bo z chwilą prawomocności wyroku I C 1787/00, to skutki zgłoszenia jej do potrącenia zadziałały z datą wsteczną tj. od 31 grudnia 1999r. i dlatego nie może być inaczej w tym postępowaniu. Skoro Pierwszy Urząd Skarbowy powołuje się w pozwie na przedstawioną do potrącenia dnia 16 maja 2005r. pozostałą kwotę z wyroku I C 1787/00 to nie można inaczej liczyć daty zadziałania tego potrącenia jak od tej samej, którą przyjął SA w wyroku I ACa 1983/04 czyli od 31 grudnia 1999r. Sąd Apelacyjny zasądzając w sprawie I ACa 1938/04 - dla powoda W. J. kwotę 663.951,8 zł orzekł jednocześnie, że z tej zasądzonej kwoty powód winien zapłacić łącznie na rzecz Skarbu Państwa Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach i Sądowi Okręgowemu w Bielsku-Białej - tytułem opłaty od oddalonej części żądania kwotę 123.836,00 zł.

Taką więc kwotę z tego tytułu należy odliczyć od wierzytelności W. J., bowiem - gdyby Pierwszy Urząd Skarbowy zgodnie z tym wyrokiem wypłacał W. J. zasądzoną dla niego kwotę - to ten winien część z niej - wskazaną wyżej

przekazać na konto Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego. W. J. zobowiązany został również do zwrotu I Urzędowi Skarbowemu w B. tytułem kosztów postępowania z trzech wymienionych wcześniej spraw łącznie 29.253,00 zł (I ACa 1938/00, I C 1787/00, I C 382/00, w tym i I C 261/03 która została połączona ze sprawą I C 382/00). Odejmując od zasądzonych dla W. J. 663.951,84 zł - kwoty wyżej wskazane: 123.836,00 zł i 29.253,00 zł - pozostaje 510.862,84 zł. Od tej kwoty odliczyć należy zgłoszoną w tym postępowaniu do potrącenia przez Pierwszy Urząd Skarbowy kwotę, ale w wysokości 440.438,00 zł (czyli różnicę pomiędzy kwotą 984.310,00 - zasądzoną dla Pierwszego Urzędu Skarbowego w wyroku I C 1787/00, a zgłoszoną do potrącenia z tej kwoty i uwzględnioną przez SA w sprawie I ACa 1938/04 kwotą 543.872,71 zł). Wynik końcowy to kwota 70.424,84 zł - która pozostaje do zapłacenia W. J. z odsetkami ustawowymi tak jak ustalił SA w wyroku I ACa 1938/04 od 31 grudnia 1999r. (663.951,84 zł - 29.253,00 zł - 123.836,00 zł - 440.438,00 zł = 70.424,84 zł). Tytuł wykonawczy winien być więc zdaniem sądu pierwszej instancji pozbawiony wykonalności ponad tę kwotę 70.424,84 czyli w zakresie kwoty 593.527,00 zł (663.951,84 - 70.424,84 zł). Pierwszy Urząd Skarbowy liczył swoją wierzytelność inaczej a mianowicie ustalił jej wysokość na dzień 13 kwietnia 2005r. (data wydania wyroku SA w sprawie I ACa 1938/04) dodając do kwoty głównej, którą przedstawia jako kwotę 583.768900 zł (vide - oświadczenie o potrąceniu –k. 12) - odsetki w wysokości 22% w skali roku liczone od 22 lutego 2000r jak wynika z wyroku I C 1787/00 do dnia 13 kwietnia 2005r. Zdaniem Sądu pierwszej instancji kwota główna należności Pierwszego Urzędu Skarbowego to 440.438,00 zł (984.310,00 - 543.872,71). Nie można doliczać do niej odsetek od daty 22 lutego 2000r. skoro uwzględniając potrącenie z datą wsteczną od 31 grudnia 1999r. - zabiera się niejako tę kwotę potrącenia „od razu” z należności Urzędu Skarbowego i zalicza na poczet wierzytelności W. J.. Z tego samego powodu nie ma potrzeby liczyć odsetek od całej kwoty zasądzonej W. J. w sprawie I ACa 1938/04 skoro poczynając od 31 grudnia 1999r. tj. od daty potrącenia – jego wierzytelność z tą właśnie datą zmniejsza się o kwoty wynikające z potrącenia czyli o 593.527 zł. Odsetki mogą być liczone od tego co po odjęciu potrącenia zostało.

O kosztach sąd pierwszej instancji orzekł na mocy art. 98 kpc.

Od wyroku tego wniosły apelacje obie strony.

Pozwany zaskarżył wyrok w części tj. w punktach 2,4,5. Wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego – a to art. 505 pkt 3 i 4 kc poprzez jego błędne zastosowanie.

Domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje.

Wskazał w uzasadnieniu, że art. 505 kc wyłącza możliwość umorzenia wierzytelności wynikającej z czynu niedozwolonego przez potrącenie.

Powód zaskarżył wyrok w części oddalającej powództwo.

Zarzucił:

- naruszenie prawa materialnego polegające na :

1. niewłaściwym zastosowaniu art. 499 KC i 498 KC do efektywnego zaliczenia kwoty na poczet wymagalnej wierzytelności powoda zgodnie z pismami powoda z dnia 10.10.2001 r. i 5.12.2002 r. kwoty 543 872,71 zł;
2. niewłaściwym zastosowaniu art. 65 KC poprzez przyjęcie, że zaliczenie wyegzekwowanej kwoty na poczet wierzytelności powoda wynikając z wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 11.10.2000 r. sygn. akt I C 1787/00 dokonane w pismach powoda z dnia 10.10.2001 r. i 5.12.2002 r. stanowi oświadczenie o potrąceniu w rozumieniu art. 498 KC;
3. niezastosowanie art. 451 § 1 KC zdanie drugie i art. 451 § 2 KC do ocen skutków pism powoda z dnia 10.10.2001 r. I 5.12.2002 r. a w konsekwencji do wyliczenia skutków oświadczenia o potrąceniu z 2005 r.,

4. niewłaściwym zastosowaniu art. 455 KC w związku z art. 120 KC zdanie drugie KC polegające na przyjęciu, że wymagalność obu wierzytelności powoda i pozwanego nastąpiła w dniu 31.12.1999 r.;

- naruszenie przepisów postępowania tj. przepisu art. 328 § 2 KPC, poprzez

1. pominięcie w uzasadnieniu ustaleń faktycznych co do istnienia zastawu ustawowego Skarbu Państwa na wierzytelności W. J. (1) wynikającej z wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 13.04.2005 r., ACa 1983/04 (pkt 1) c) i pkt. 3), w związku z przepisem art. 11 ust ustawy z dnia 13.06.1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych także wyvodu prawnego uzasadniającego pominięcie istnienia tego ograniczonego prawa rzeczowego na możliwości i skutki potrącenia wierzytelności w tej sprawie, co uniemożliwia kontrolę instancyjną;

2. pominięcie w uzasadnieniu wyroku ustaleń faktycznych i oceny prawnej co do stanu wymagalności obu potrącanych wierzytelności;

-błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na :

1. pominięciu faktu efektywnego zaspokojenia wierzytelności Skarbu Państwa Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w zakresie kwot 543 872,71 zł i rozliczenia tej kwoty zgodnie z pismem z dnia 5 12 2002 r.,

2. pominięcie faktu wezwania do zapłaty wystosowanego przez powoda w dniu 8.12.1999 r. (powołanego w sprawie I C 382/03 -k-12) i błędne ustalenie stanu wymagalności potrącanych wierzytelności na dzień 31.12.1999r.;

3. pominięcie zaświadczenia Komornika Sądowego A. N. z dnia 28.03.2006 r. o zrealizowaniu zajęć wierzytelności W. J. (1) w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w (...) i przekazaniu przez urząd kwoty 123 836,- zł przysługującej W. J. (1) od Pierwszego Urzędu Skarbowego w (...) z wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13.05.2005 r., sygn. I ACa 1983/04 na zaspokojenie jego długów.

Wskazując na te zarzuty wnosił o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt 2 i 3 poprzez uwzględnienie powództwa w całości,

2) ewentualne uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanego zasadna nie jest i skutku odnieść nie może, zasadna jest natomiast apelacja powoda.

Całkowicie chybiony jest podnoszony w apelacji pozwanego zarzut naruszenia prawa materialnego, a to art. 505 pkt 3 i 4 kc. Zgodnie przepisem tego artykułu nie mogą być umorzone przez potrącenie wierzytelności wynikające z czynów niedozwolonych oraz wierzytelności, co do których potrącenie jest wyłączone przez przepisy szczególne.

Wbrew jednakże zarzutom pozwanego w tym stanie rzeczy brak było podstaw do przyjęcia, że istnieje stan prawny wyłączający potrącenie. Wskazać bowiem należy, iż wierzytelność pozwanego wynikająca z wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13.04.2005r., sygn. akt IACa 1983/04 została zasądzona na podstawie art. 260 Ordynacji podatkowej. W tamtej sprawie dokonano już częściowego potrącenia z wierzytelności należnej W. J. wierzytelności przysługującej Urzędowi Skarbowemu. Były to te same wierzytelności, Skarb Państwa - Pierwszy Urząd Skarbowy przedstawił wtedy do potrącenia jedynie część swojej wierzytelności, pozostałą część potrącił oświadczeniem z 2005r., które jest podstawą niniejszego powództwa. Od wyroku z 13.04.2005r. W. J. wniósł skargę kasacyjną i w swojej skardze kasacyjnej zakwestionował co do zasady dopuszczalność potrącenia zarzucając, że jego wierzytelność nie może być potrącana z cywilnoprawną wierzytelnością przysługującą Urzędowi Skarbowemu od niego. Sąd Najwyższy skargę kasacyjną W. J. oddalił wskazując, że W. J. (1) przysuguje roszczenie nie o zwrot nadpłaty, ale roszczenie odszkodowawcze na podstawie art. 260 Ordynacji podatkowej. Wskazał Sąd Najwyższy, że taka wierzytelność wynikająca z obowiązku naprawienia szkody jest wierzytelnością cywilnoprawną. Przepis art. 75 § 1 Ordynacji

podatkowej w żadnym razie nie wyłącza potrącenia odszkodowania, o którym mowa w art. 260 Ordynacji podatkowej. Nie ma także - w ocenie Sądu Najwyższego - innych przepisów, które wyłączałyby dopuszczalność potrącenia takiej wierzytelności (patrz. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.04.2006r., sygn. akt VCSK 166/05).

Dlatego też apelację pozwanego jako chybioną należało oddalić na mocy art. 385 kpc.

Zasadna jest natomiast apelacja powoda. Wskazać bowiem trzeba, że powód prawidłowo wyliczył przedstawioną do potrącenia wierzytelność i w tym stanie rzeczy nie było podstaw do odmiennego wyliczania przez sąd pierwszej instancji wysokości przedstawianej do potrącenia przez powoda wierzytelności. Zgodnie z art. 498 § 1 kc gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Z mocy § 2 tegoż artykułu skutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Na podstawie zaś art. 499 kc potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili kiedy potrącenie stało się możliwe.

W ocenie Sądu Apelacyjnego powód prawidłowo wyliczył wysokość kwoty przedstawionej do potrącenia. Powód złożył pozwanemu wymagane przez artykuł 499 kc oświadczenie o potrąceniu z dnia maja 2005r. Wprawdzie istotnie wyliczenie wzajemnych wierzytelności stron wobec siebie i dokonanie potrącenia jest w okolicznościach niniejszej sprawy skomplikowane, jednakże nie było podstaw do niepodzielenia sposobu wliczenia potrącenia dokonanego przez powoda i dokonywania przez sąd pierwszej instancji własnych wyliczeń, skoro dokonane przez powoda wyliczenie było prawidłowe. Podkreślić bowiem należy, iż wierzytelność W. J. w stosunku do Skarbu Państwa wynika z wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 kwietnia 2005r., a jednocześnie wyrokiem tym zasądzono od W. J. na rzecz powoda 4.000 zł tytułem kosztów procesu oraz nakazano pobrać na rzecz Skarbu Państwa 123.836 zł i obie te kwoty zostały przedstawione do potrącenia. W oświadczeniu o potrąceniu powód potrącał z zasądzonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2005r. na rzecz W. J. kwoty 663.951,84 zł: 583.767 zł jako wierzytelność główną z odsetkami 21% w stosunku rocznym od dnia 22.02.2000r. do dnia 13.04.2005r. tj. łącznie kwotę 1.214.523,25 zł oraz koszty procesu ze spraw: I C 1787/00 – 12.053 zł, I ACa 336/01 – 6.000 zł i I ACa 1983/04 – 4000 zł. Kwotę wierzytelności głównej wyliczono w ten sposób, że potrąconą kwotę 543.872,71 zł (czyli część kwoty z wyroku I C 1787/00) powód rozliczył ustalając, że kwotę 397.950 zł zalicza się na poczet należności głównej, a kwotę 145.941,71 zł na poczet odsetek za okres od 22.02.00r. do 27.07.01r. czyli do dnia wymagalności. Wierzytelność zaś W. J. została wyliczona na dzień 13.04. 2005r., czyli na dzień wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny zasądzającego na rzecz W. J. wierzytelność od powoda na kwotę 1.324.688,52 zł, pomniejszoną o 123.863 zł, którą to kwotę w wyroku tym nakazano pobrać od W. J. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej i Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Wyliczenie to jest jasne i logiczne i należało je podzielić, tym bardziej, że pozwany w sprzeciwie od wyroku zaocznie nie przedstawiał żadnych szczegółowych wyliczeń kwot przedstawionych do potrącenia ogólnikowo jedynie podnosząc, że dokonywano już częściowego potrącenia, a „wyliczenie skutków potrącenia jest wadliwe”.

Dlatego też przyjęć trzeba, że wskazane przez powoda w oświadczeniu o potrąceniu z maja 2005r. wyliczenie obu wierzytelności przedstawionych do potrącenia było prawidłowe, zatem z mocy artykułu 498 kc i art. 499 kc wierzytelność pozwanego W. J. (1) wynikająca z wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13.04.2005r., sygn. akt I ACa 1983/04 została umorzona w całości przez potrącenie.

Na marginesie wskazać należy, że rację ma skarżący, iż dokonane przez sąd pierwszej instancji wyliczenie, w wyniku którego została z wyroku, którego pozbawienia wykonalności powód się domaga do wyegzekwowania kwota 70.424,84 zł jest błędne także i z tego powodu, że wyliczenie sądu nie uwzględnia kwoty 123.836 zł, którą powód przekazał komornikowi. Fakt przekazania takiej kwoty wynika z zaświadczenia Komornika Sądowego A. N. z dnia 28.03.2006 r. o zrealizowaniu zajęć wierzytelności W. J. (1) w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w (...) i przekazaniu przez Urząd Skarbowy kwoty 123 836,- zł przysługującej W. J. (1) od Pierwszego Urzędu Skarbowego w (...) z wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13.05.2005 r., sygn. I ACa 1983/04 na zaspokojenie jego długów.

Reasumując rację ma skarżący, iż w tym stanie rzeczy istniały podstawy z art. 840 kpc do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 kwietnia 2005r., sygn. akt I ACa 1983/04 w całości, dlatego też z mocy art. 386 § 1 kpc należało zaskarżony wyrok zmienić i zgodnie z art. 347 kpc utrzymać w mocy wydany wcześniej wyrok zaoczny w części tj. w punkcie 1., należało także orzec o kosztach procesu za I instancję należnych zgodnie z wynikiem procesu powodowi, gdyż w chwili wydania wyroku zaocznego powód nie był reprezentowany przez fachowego pełnomocnika. Z uwagi na fakt, że sąd pierwszej instancji zwolnił powoda w całości od kosztów sądowych nie było podstaw do pobierania od pozwanego kosztów sądowych należnych Skarbowi Państwa.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na mocy art. 98 kpc.